

ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

1040, София, бул. "Г.М.Димитров" № 52Б

**НАРЕДБА ЗА РЕДА ЗА ОФОРМЯНЕ, ПОДАВАНЕ И РАЗГЛЕЖДАНЕ НА
ОПОЗИЦИИ**

**РАЗДЕЛ I
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ**

Чл. 1. Наредбата урежда начина на оформяне и реда за подаване и разглеждане в Патентното ведомство на опозиция, подадена по чл.38б от Закона за марките и географските означения.

Чл. 2. (1) Опозицията се подава в Патентното ведомство директно, по пощата, по факс или чрез комуникационно средство, предаващо електронно копие.

(2) В случай на подаване по факс или чрез комуникационно средство, предаващо електронно копие, оригиналът на опозицията трябва да се получи в Патентното ведомство в 1-месечен срок от получаването на факса или електронното копие.

(3) Опозицията се подава напечатана или принтирана в толкова екземпляра, колкото са заявителите на марката, срещу регистрацията на която се подава опозицията. Задължително се предоставя и екземпляр за Патентното ведомство.

Чл. 3. (1) Когато лицето, което подава опозицията е физическо лице, се посочват името, презимето и фамилията, държавата, на която е гражданин, или държавата, в която има постоянен адрес, както и адресът.

(2) Когато лицето, което подава опозицията е юридическо лице, се посочват наименованието и видът на юридическото лице, националността му, седалището и адреса на управление.

(3) Когато лицата, които подават опозицията са повече от едно, данните по ал. 1 и 2 се посочват за всеки от тях.

Чл. 4. (1) Опозицията трябва да бъде подписана от лицето, което я подава (опонента) или от неговия представител по индустриална собственост, наричан по-нататък "представителя". Когато опонентът е юридическо лице или едноличен търговец, заявката се подписва от лицето, което го представлява по закон, като се посочват името и длъжността му и се поставя печат на дружеството или на ЕТ.

(2) Когато опонентът няма постоянен адрес или седалище в Република България, това действие се извършва чрез местен представител.

Чл. 5. (1) Когато по опозицията е упълномощен представител или патентен специалист съгласно § 3 от Наредбата за представителите по индустриална собственост, приета с Постановление № 137 на Министерския съвет от 1993 г. (обн., ДВ, бр. 65 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 86 от 1994 г. и бр. 41 от 1997 г.), към нея се прилага пълномощно.

(2) Пълномощното трябва да съдържа данни за опонента, данни за представителя, входящия номер на заявката и името на заявителя, респ. номера на международната регистрация и името на притежателя ѝ, срещу която е подадена опозицията. Когато е упълномощен патентен специалист, в пълномощното се посочват и номерът, и датата на трудовия договор.

(3) Когато опонентите са няколко и поне едно от тях е българско физическо или юридическо лице, упълномощаването на представител не е задължително. В този случай задължително се посочва адрес за кореспонденция в Република България. Когато не е посочен адрес за кореспонденция, тя се води с първото посочено в списъка българско физическо или юридическо лице.

(4) Пълномощното се представя по образец на Патентното ведомство или в друга форма, избрана от лицето, подало опозицията.

(5) Когато пълномощното е на друг език, то трябва да се легализира в отдел "Консулски" на Министерството на външните работи на Република България, освен в случаите, когато легализация не се изисква при условията на взаимност.

(6) Когато с пълномощното представителят е упълномощен по няколко опозиции, се изисква копие от пълномощното за всяка от тях. Верността на копията с оригиналното пълномощно се удостоверява с подписа на представителя.

(7) Когато са упълномощени едновременно няколко представители, трябва да посочат с кой от тях ще се води кореспонденцията.

(8) Когато в хода на производството по опозиция бъде упълномощен втори представител по индустриална собственост, се счита, че е налице оттегляне на пълномощното на първия представител и кореспонденцията се води с новия представител.

(9) Когато представителят действа чрез преупълномощаване, се представя пълномощното, доказващо, че лицето, което го е упълномощило, има такова правомощие. Пълномощното или заверено негово копие съгласно ал. 6 се прилага към пълномощното на представителя.

(10) За оттегляне на упълномощаването Патентното ведомство трябва да бъде уведомено писмено.

(11) За оттегляне на опозицията е необходимо изрично упълномощаване на представителя.

Чл. 6. (1) Таксата за разглеждане на опозицията се заплаща с подаване на опозицията, но не по - късно от изтичането на срока по чл.38б, ал.2 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

(2) Заплащането на таксите може да бъде направено в Патентното ведомство или по банков път.

(3) За доказване на заплащането се представя документ за платени такси, който трябва да съдържа:

1. данни за опонента и представителя, ако е упълномощен такъв;
2. данни за заявката/международната регистрация, срещу която е подадена опозицията;
3. точката от Тарифата за таксите, които се събират от Патентното ведомство по чл. 4 от ЗМГО, по която е извършено заплащането.

Чл. 7. (1) Кореспонденцията до Патентното ведомство трябва да съдържа входящия номер на опозицията, входящия номер на заявката за марка, респ. номера на международната регистрация, срещу която е подадена опозицията и подписа на опонента или на представителя. Когато опонентът е юридическо лице или едноличен търговец, кореспонденцията се подписва от лицето, което го представлява по закон, като се посочват името и длъжността му и се поставя печат на дружеството.

(2) Кореспонденцията, изпратена по факс или чрез комуникационно средство, предаващо електронно копие, се счита за получена, ако в 1-месечен срок от датата на получаване на факса, респективно на електронното копие в Патентното ведомство се получи оригиналът.

(3) Кореспонденцията от Патентното ведомство до страните по опозицията или до техния представител се изпраща с обратна разписка, която удостоверява датата на получаването ѝ. Когато обратната разписка не се върне в едномесечен срок или кореспонденцията се върне от пощенските служби като недоставена или неполучена, на официалната страница на Патентното ведомство в интернет и на таблото за съобщения в Патентното ведомство се прави публикация за наличието на такава кореспонденция. Публикацията съдържа указание за производството по опозиция, входящия номер на заявката, респ. регистровия номер на международната регистрация, срещу която е подадена опозицията, наименованието на марката, името и адреса на опонента или на представителя, вида на кореспонденцията, действията, които следва да се извършат и сроковете за тяхното извършване. Срокове, определени в кореспонденцията, започват да текат от датата на свалянето на публикацията в официалната страница в интернет и таблото за съобщения.

(4) Когато кореспонденцията до Патентното ведомство е изпратена по пощата, за дата на получаване на тази кореспонденция се счита датата на пощенското клеймо на изпращащата пощенска станция. Ако датата на пощенското клеймо е нечетлива, за дата на получаване се счита датата на постъпване на кореспонденцията в Патентното ведомство.

РАЗДЕЛ II

СЪДЪРЖАНИЕ НА ОПОЗИЦИЯТА

Чл.8. (1) Опозицията трябва да съдържа:

1. входящия номер на заявката за регистрация на марка, респ. номера на международната регистрация, срещу която е подадена опозицията;
2. указание за стоките и/или услугите, посочени в заявката за марка, респ. в международната регистрация, във връзка с които е подадена опозицията;
3. името на заявителя на марката, респ. притежателя на международната регистрация;
4. данни за ранната марка или по-ранната заявка за марка по смисъла на чл.12, ал.2 от ЗМГО, на която се основава опозицията:
 - а) входящия или регистровия номер на тази марка, датата ѝ на подаване, респ. приоритетната дата, претенция за старшинство, стоките и/или услугите, за които марката е заявена/регистравана;
 - б) при позоваване на национална марка, която е преобразувана от по-ранна марка на ЕС, е необходимо преобразуването да е извършено или ако марката е в процес на преобразуване - да се посочи номера на марката на ЕС и дали България е между страните, за които се иска преобразуването;
 - в) при позоваване на международна регистрация на марка, която е заместила национална такава, е необходимо заместването да е извършено или ако е в процес на извършване да се посочат:
 - номер на международната регистрация и данни за марката;
 - номера на националната регистрация и данни за марката;
 - данни за притежателя на националната и международната регистрация;
 - списък на стоките и/или услугите, за които се иска заместването.
5. данни за по-ранната общоизвестна марка, когато опозицията се основава на такава марка: наименование и/или изображение на общоизвестната марка и датата, от която се претендира общоизвестността, както и посочване на стоките и/или услугите, за които се претендира, че марката е общоизвестна;

6. данни за по-ранна марка, ползваща се с известност, когато опозицията се основава на такава марка: регистровия номер на марката, датата, от която се претендира известността, както и стоките и/или услугите, за които се претендира, че марката се ползва с известност;
7. данни за нерегистрирана марка по смисъла на чл.12, ал.6, когато опозицията се основава на тази марка: данни за търговското използване на нерегистрираната марка на територията на България, входящ номер и дата на подаване на тази марка, стоките и/или услугите, за които марката е заявена;
8. името и адреса на притежателя на по-ранната марка, респ. заявка за марка и указание, че той е притежател на тази марка или е заявител, когато опозицията е подадена от притежател на по-ранна марка или заявка за марка;
9. името и адреса на лицензополучателя на по-ранна марка, както и данни за вписан лицензионен договор, когато опозицията е подадена от лицензополучател;
10. точно посочване на основанията, на които се базира опозицията;
11. подробно изложение на фактите и аргументите, представени в подкрепа на опозицията.

(2) Опозицията може да се основава на всички стоки и/или услуги, на които се основава по-ранното право или само на част от тях.

(3) Опозицията трябва да е придружена с всички доказателства за твърдените факти и обстоятелства в толкова екземпляра, колкото са заявители на марката.

(4) Когато опозицията се основава на по-ранна общоизвестна марка или на марка, ползваща се с известност, трябва да се представят доказателства с оглед на обстоятелствата, посочени в чл.50а от ЗМГО. Когато опозицията се основава на марка, ползваща се с известност, лицето, подало опозицията, трябва да докаже и, че регистрацията, респ.признаването на действието на по-късната марка би довела до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило.

(5) Когато опозицията се основава на нерегистрирана марка по смисъла на чл.12, ал.6 от ЗМГО, лицето, подало опозиция, трябва да представи доказателства за използването на марката в търговската дейност на територията на България, както и за датата, от която е започнало използването.

(6) Когато опозицията се основава на факта, че марката е заявена от агент или представител на действителния притежател на марката без негово съгласие, тя трябва да е придружена от доказателства, че лицето, подало опозицията е притежател на марката като посочи нейния номер и държавата, където тя е регистрирана, както и че е налице търговска връзка между него и заявителя.

(7) Когато опозицията се основава на повече от една по-ранна марка или по-ранни права, ал. 1-6 се прилагат за всяко едно от правата.

Чл.9. (1) Опозицията, както и представените доказателства, се подават на български език.

(2) Когато опозицията и/или доказателствата са подадени на друг език, на страните се предоставя 1-месечен срок за представяне на превод на български език. Ако в преводът не бъде представен в указания срок, производството по опозицията се прекратява. Когато бъде представен превод на част от доказателствата, само те се вземат предвид при постановяване на решение по опозицията.

РАЗДЕЛ III

ПРОВЕРКА ЗА ДОПУСТИМОСТ И ФОРМАЛНА РЕДОВНОСТ НА ОПОЗИЦИЯТА

Чл.10. (1) Всяка опозиция се разглежда от състав на отдела по опозиция по чл.38г от ЗМГО, наричан по-нататък „съставът”. Председателят на състава е държавен експерт.

(2) В 3-дневен срок от постъпване на опозицията, съставът уведомява заявителя и опонента за получаването на опозицията.

(3) В 7-дневен срок от изтичане на срока по чл.38б, ал.2 или ал.3 от ЗМГО, но не по-рано от приключване на производството по чл.38а, съставът извършва проверка за допустимост на подадената опозиция като проверява дали тя е подадена в законоустановения срок, отговаря ли на изискванията на чл.3, 4 и 6 и дали е подадена от лице по чл.38б, ал.1 от ЗМГО.

(4) Когато се установи, че опозицията е подадена след изтичане на срока по чл.38б, ал.2 или ал.3 и/или таксата за нейното разглеждане е платена след изтичане на този срок и /или е подадена от лице, което няма право да подаде опозиция, съставът по ал.1 не образува производство по опозицията, за което постановява решение и уведомява за него опонента.

(5) В случаите когато, таксата за опозиция е платена след срока или в непълен размер, заплатената такса се връща на лицето, подало опозицията по негова изрична молба, в която се посочва банковата сметка, по която да бъде преведена сумата.

(6) Когато таксата е платена по банков път, за дата на заплащане се приема датата, на която е заверена банковата сметка на Патентно ведомство. Когато сметката на Патентно ведомство е заверена след изтичане на срока по чл.38б, ал.2 или 3, но лицето, подало опозицията, представи доказателства, че в 3-дневен срок преди изтичане на срока е наредило дължимата сума, се счита, че таксата е платена в срок.

(7) По всяка допустима опозиция, в 7-дневен срок от приключване на проверката по ал.4 съставът проверява дали опозицията отговаря на изискванията на чл.5, 8 и 9. Когато се констатират недостатъци, съставът уведомява лицето, което я е подало и му предоставя 2-месечен срок за отстраняването им. Когато недостатъците не бъдат отстранени в този срок, съставът постановява решение за прекратяване на производството и уведомява за това опонента.

(8) Проверката за формална редовност не включва проверка дали правото, на което се основава опозицията, е по-ранно право.

(9) Когато е подадена повече от една опозиция срещу заявка за регистрация на марка, респ. признаването на действието на международна регистрация на територията на Република България, съставът извършва проверка за допустимост и формална редовност за всяка една от подадените опозиции.

(10) За всяко решение по ал.4 или 7 съставът уведомява и заявителя на марката, респ. притежателя на международната регистрация, срещу която е подадена опозицията.

РАЗДЕЛ IV РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ОПОЗИЦИЯТА

Чл.11 (1) В 7-дневен срок от приключване на проверката за допустимост и формална редовност на опозицията съставът уведомява заявителя на марката, респ. притежателя на международната регистрация че е образувано производство по подадената опозиция, като му изпраща един екземпляр от нея, заедно с доказателствата. Когато има подадена повече от една опозиция, заявителят, респ. притежателят на международната регистрация се уведомява за образуваното производство по всяка една от тях.

(2) В случаите на подадена опозиция срещу признаването на действието на международна регистрация на територията на Република България, в срока по ал.1 съставът уведомява Международното бюро.

(3) В срока по ал.1 на опонента, се изпраща уведомление, че е образувано производство по подадената от него опозиция.

(4) С уведомленията по ал.1 и ал.3 на страните се предоставя 3-месечен срок за постигане на споразумение, който започва да тече от датата на изпращането му. Този срок може да бъде удължаван двукратно с по три месеца по писмено искане, подписано от страните, подадено преди изтичането на съответния 3-месечен срок.

(5) Когато опозицията е подадена срещу признаването на действието на международна регистрация на територията на Република България, притежателят на която няма постоянен адрес или седалище в Република България, в 3-месечния срок, предоставен с уведомлението по ал.1, следва да упълномощи местен представител.

Чл.12. (1) Когато страните депозират споразумение в срока по чл.11, ал.4, съставът постановява решение за прекратяване на производството по опозицията, което се изпраща на страните в 3-дневен срок от постановяването му.

(2) В случаите на прекратяване на производството по подадена опозиция срещу признаването на действието на международна регистрация, съставът уведомява Международното бюро за решението относно признаването на действието на международната регистрация на територията на Република България.

Чл.13.(1) Когато в срока по чл.11, ал. 4 не бъде постигнато споразумение между страните, съставът уведомява заявителя, респ. притежателя на международната регистрация, че следва да представи отговор на опозицията в 2 – месечен срок.

(2) Когато в срока по ал.1 заявителят, респ. притежателят на международната регистрация не представи отговор, съставът постановява решение въз основа на опозицията и приложените към нея доказателства.

(3) Когато заявителят, респ. притежателят на международната регистрация отговори в срока по ал.1, отговорът се изпраща на опонента, като му се предоставя 1-месечен срок за становище.

(4) Становището на опонента се изпраща на заявителя, респ. притежателя на международната регистрация за отговор, само ако в него се съдържат нови факти и обстоятелства, както и нови доказателства.

Чл.14.(1) В отговор на опозицията, заявителят, респ. притежателят на международната регистрация може да ограничи списъка на стоките и/или услугите или да оттегли заявката, респ. международната регистрация. Ограничението се представя в писмена форма и трябва ясно, изрично и безусловно да посочва стоките и/или услугите, за които се отнася.

(2) Ограничението на списъка на стоките и/или услугите, обект на закрила на международна регистрация на марка, се извършва от Международното бюро, за което заявителят представя доказателства за извършеното ограничение.

(3) Съставът изпраща уведомление на опонента за извършеното ограничение като му предоставя 1-месечен срок за становище, в който да посочи поддържа или оттегля опозицията. Когато в предоставения срок опонентът оттегли опозицията, съставът постановява решение за прекратяване на производството, за което уведомява страните в 3-дневен срок от постановяването му.

(4) Когато заявителят оттегли заявката или се откаже от международната регистрация, съставът постановява решение за прекратяване на опозицията, за което уведомява страните в 3-дневен срок от постановяването му.

(5) В случаите по ал.3 и ал.4, съставът уведомява Международното бюро за решението относно признаването на действието на международната регистрация на територията на Република България.

(6) Когато в резултат на ограничението марката може да бъде регистрирана, производството по заявката продължава по реда на чл.38е от ЗМГО.

Чл.15.(1) В отговор на опозицията и при изпълнение на изискванията на чл.38г, ал.7 от ЗМГО, заявителят, респ. притежателят на международната регистрация има право да поиска опонентът, да представи доказателства за реално използване на по-ранната марка, на която се основава опозицията, за период от 5 години, предхождащ публикацията на заявката, респ. международната регистрация или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ, в случай, че по-ранната марка е регистрирана поне 5 години преди датата на подаване на опозицията.

(2) Когато заявителят, респ. притежателят на международната регистрация е подал искане по ал.1, съставът предоставя на опонента, 2-месечен срок за представяне на доказателства за реално използване на марката или за основателни причини за неизползването ѝ. Доказателствата трябва да се в 2 екземпляра.

(3) Доказателствата трябва да включват данни за мястото, продължителността, обема и естеството на употреба на по-ранната марка във връзка със стоките и/или услугите, на които се основава опозицията.

(4) Единият екземпляр от доказателствата по ал.2 се изпращат на заявителя, респ. притежателя на международната регистрация за становище като му се предоставя 1-месечен срок. Когато в срока заявителят, респ. притежателят на международната регистрация не изрази становище, съставът постановява решение въз основа на опозицията и приложените към нея доказателства.

(5) Когато доказателствата по ал.1 не бъдат представени, съставът постановява решение за отхвърляне на опозицията като неоснователна, за което уведомява страните в 3-дневен срок от постановяването му.

(6) В случаите на отхвърляне на подадена опозиция срещу признаването на действието на международна регистрация, съставът уведомява Международното бюро за признаването на действието на международната регистрация на територията на Република България.

РАЗДЕЛ V СПИРАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ОПОЗИЦИЯ

Чл.16.(1) Производството по опозиция се спира по искане на заявителя, респ. притежателя на международната регистрация, обект на опозицията, когато същият е подал искане за заличаване, отменяне или прекратяване по чл.23, ал.1 т.3 от ЗМГО на регистрацията на по-ранната марка. Искането трябва да бъде придружено с доказателства за образувано производство за отмяна, заличаване или прекратяване на регистрацията на по-ранната марка.

(2) Искането се разглежда от състава, който постановява решение по него. (3) Производството по опозицията се спира от състава служебно в случаите по чл.38д, ал.2 от ЗМГО, както и при наличието на образувано друго административно производство, когато постановяването на решение на опозицията не може да стане преди неговото приключване.

(4) Производството се възобновява по молба на заявителя, респ. притежателя на международната регистрация с решение на състава, което се постановява в 7-дневен срок от подаването на молбата, придружена с доказателства или от влизането в сила на

решението по искането за заличаване, отменяне или прекратяване по чл.23, ал.1 т.3 от ЗМГО на регистрацията на по-ранната марка.

(5) Производството се възобновява служебно при отпадане на основанията, посочени в ал.3.

(6) Решенията по ал.2 –ал.4 се изпращат на страните в 3-дневен срок от постановяването им.

РАЗДЕЛ VII ПОСТАНОВЯВАНЕ НА РЕШЕНИЕ ПО ОПОЗИЦИЯТА

Чл.17.(1) В 6-месечен срок от приключване на размяната на кореспонденцията между страните, съставът разглежда опозицията, становищата на заявителя, респ. притежателя на международната регистрация, обект на опозицията, и на опонента, както и представените доказателства, когато има такива, като преценява:

1. дали е по-ранното право, на което се основава опозицията;
2. съществуват ли доказателства за общоизвестност или известност на по-ранната марка; когато опозицията се основава на марка, ползваща се с известност - дали използването без основание на по-късната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило;
3. представени ли са доказателства за използване в търговската дейност на територията на Република България на нерегистрирана марка;
4. дали са доказателства за заявяване на марката от агент или представител на действителния притежател на марката без негово съгласие, както и такива за притежаването на марката;
5. представени ли са доказателства за реално използване на по-ранната марка;
6. съществува ли идентичност между заявената и по-ранната марка, и идентичност на стоките и/ или услугите
7. съществува ли идентичност или сходство между заявената и по-ранната марка, и идентичност или сходство между стоките и/или услугите, както и дали съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка;

(2) Проверка за наличието на по-ранна марка по смисъла на чл.12, ал.2 от ЗМГО се извършва служебно от състава във фондовете на заявените и регистрираните по национален ред марки, на международните регистрации, по които Република България е посочена страна по реда на Мадридската спогодба и Протокола, на заявените и регистрираните марки на Европейския съюз.

(3) При преценката на доказателствата за по-ранна общоизвестна марка или марка, ползваща се с известност, съставът взема предвид:

1. началния момент на използване на марката;
2. населените места, където са се реализирали стоките, съответно са се предоставяли услугите, означавани с марката;
3. продължителността и степента на използване на марката, обема на реализацията на стоките/услугите, означени с марката, и начините на използване на марката;
4. пазарния дял на стоките/услугите, означени с марката, в съответния сектор на икономиката;
5. пазарната реализация, документирана чрез фактури и други счетоводни и търговски книжа;
6. разходите за реклама, рекламни материали, доказателства за разпространението им, сключени и изпълнени договори за реклама и др.;

7. стойността на марката;
8. резултатите от социологически проучвания, направени от специализирани независими институции;
9. публикации;
10. данните за успешна защита на нарушени права;
11. други обстоятелства.

(4) При преценка на доказателствата за използване в търговската дейност на територията на Република България на нерегистрирана марка, съставът:

1. взема предвид мястото, продължителността, обема и естеството на употреба на нерегистрираната марка във връзка със стоките и/или услугите, на които се основава опозицията;

2. установява дали датата на действителното търговско използване на територията на Република България на нерегистрирана марка е по-ранна от датата на подаване на заявката, респ. датата на международната регистрация, датата на териториалното разширение, датата на приоритета или претенцията за старшинство;

3. проверява дали е подадена заявка за регистрация на нерегистрираната марка.

(5) При преценка на доказателства за заявяване на марката от агент или представител на действителния притежател на марката, съставът проверява дали:

1. заявката е подадена от името на агент или представител на действителния притежател на марката;

2. заявката е подадена без съгласието на действителния притежател;

3. липсва правно основание за подаване на заявката от името на агента или представителя;

4. марката е идентична или сходна с марката на действителния притежател.

(6) При преценка на доказателства за реално използване на по-ранната марка, съставът:

1. извършва проверка дали по-ранната марка е регистрирана поне 5 години преди датата на подаване на опозицията;

2. взема предвид мястото, продължителността, обема и естеството на употреба на нерегистрираната марка във връзка със стоките и/или услугите, на които се основава опозицията;

3. установява дали съществуват основателни причини за неизползването на марката.

(6) Когато не са представени доказателства за някое от по-ранните права, на които се основава опозицията, или в хода на производството по опозиция то е погасено, същото не се взема предвид при постановяване на решението.

(7) Когато съставът прецени, че опозицията е основателна, се постановява решение за пълен или частичен отказ на регистрация, респ. признаването на действието на международната регистрация, обект на опозицията. При частичен отказ, производството по заявката продължава по реда на чл.38е от ЗМГО по отношение на стоките и/услугите, за които марката може да бъде регистрирана.

(8) Когато съставът прецени, че опозицията е неоснователна, се постановява решение за отхвърлянето ѝ.

(9) Когато съставът установи, че по-ранното право, върху което се основава опозицията, не съществува към момента на постановяване на решението, се взема решение за прекратяване на производството по опозицията и производството по заявката, продължава по реда на чл.38е от ЗМГО.

(10) Съставът изпраща на страните решенията по ал.7, 8 и 9 в 3-дневен срок от постановяването им.

(11) В случаите на подадена опозиция срещу признаването на действието на международна регистрация на територията на Република България, съставът уведомява Международното бюро след влизането в сила на решенията по ал. 7, 8 и 9.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Тази наредбата се прилага по отношение на заявки за регистрация на марки, които към 10.03.2011 г. не са публикувани.

§ 2. Наредбата се приема на основание чл.38г, ал.11 от ЗМГО.

§ 3. Изпълнението на наредбата се възлага на председателя на Патентното ведомство.